

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

2017 - 236

Doknr.

441824

Dato

30-01-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 196 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen J. Klint (S).

Spørgsmål nr. 196:

En borger i Vejle Kommune er blevet oplyst om, at det er lovmæssigt forbudt for kommunen at bevillige en hjælpemotor til hans hustrus kørestol. Hustruen pådrog sig for nogle år siden en voldsom og totalt invaliderende hjerneskade og bor i dag på et lokalt plejecenter, der er beliggende i et terræn med varierende stigningsgrader. Hun kan intet selv og hendes kørestol er ret stor, da hun næsten ligger ned. Hun har mistet sit sprog, kan ikke deltage i nogle aktiviteter, men bliver synligt mere rolig, når hun køres en tur i det omkringliggende naturområde i sin kørestol. Dertil er der brug for en aftagelig hjælpemotor. Kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at en sådan hjælpemotor ikke kan bevilliges, og i givet fald hvilken lov der forbyder det?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at jeg som minister ikke kan træffe afgørelse i konkrete sager eller pålægge en kommune at træffe en bestemt afgørelse i en sag.

Jeg kan generelt oplyse, at en hjælpemotor til en kørestol må anses som et hjælpemiddel, hvortil der vil kunne ydes støtte, hvis betingelserne i servicelovens § 112 om hjælpemidler er opfyldt. Det er derfor ikke korrekt, at der ikke kan bevilges hjælpemotorer til kørestole, men en bevilling forudsætter som anført, at betingelserne for støtte er til stede.

Én af disse betingelser er, at hjælpemidlet i væsentlig grad skal kunne afhjælpe de varige følger af en borgers funktionsnedsættelse eller i væsentlig grad skal kunne lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Vurderingen heraf er konkret og individuel i hvert enkelt tilfælde. Der kan bl.a. lægges vægt på helbredsmæssige forhold, sociale forhold, hjælpemidlets betydning for muligheden for at leve et liv som andre på samme alder og i samme livssituation, og om der er kompenseret tilstrækkeligt for funktionsnedsættelsen på anden vis.

Det afgørende ved vurderingen af væsentlighed er dermed, at behovet for hjælpemidlet sammenholdt med den konstaterede funktionsnedsættelse er af tilstrækkeligt omfang til, at der reelt bliver tale om en væsentlig afhjælpning af de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller en væsentlig lettelse af den daglige tilværelse i hjemmet.

Det er kommunen, der træffer afgørelse om støtte til hjælpemidler, og kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen.

Med venlig hilsen
Mai Mercado